

W drodze drugiego zarzutu, strona skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza jej prawo do sprawiedliwego procesu poprzez naruszenie art. 64 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza oparła swą decyzję na zupełnie nowym argumente, nie wzywając strony skarżącej do przedstawienia swoich uwag.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2010 r. — CBp Carbon Industries przeciwko OHIM

(Sprawa T-294/10)

(2010/C 260/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CBp Carbon Industries, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Fish, solicitor, i S. Małynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 kwietnia 2010 r. w sprawie R 1361/2009-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CARBON GREEK” dla towarów z klasy 17 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 973 531

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: skarżąca podnosi dwa zarzuty na poparcie swojej skargi.

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na błędne ocenę przez Izbę Odwoławczą charakteru odróżniającego rozpatrywanego znaku towarowego w odniesieniu do danych towarów.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na: i) popełnienie błędu przez Izbę Odwoławczą co do znaczenia i składni rozpatrywanego znaku towarowego oraz jego zdadności do natychmiastowego i bezpośredniego opisu rozpatrywanych towarów i usług; ii) z jednej strony prawidłowe stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że właściwy krąg odbiorców jest specjalistyczny, jednak z drugiej strony niestwierdzenie z urzędu okoliczności wskazujących na to, że rozpatrywany znak towarowy jest opisowy dla właściwego kręgu odbiorców; oraz iii) niestwierdzenie przez Izbę Odwoławczą na podstawie dowodów, że we właściwej specjalistycznej dziedzinie istnieje zasadne prawdopodobieństwo, iż inni przedsiębiorcy będą chcieli używać rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego w przyszłości.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2010 r. — Arrieta D. Gross przeciwko OHIM — Toro Araneda (BIODANZA)

(Sprawa T-298/10)

(2010/C 260/24)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Christina Arrieta D. Gross (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J.P. Ewert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Rolando Mario Toro Araneda (Santiago de Chile, Chile)

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie R 1149/2009-2;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;

— obciążenie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą, w razie gdyby została interwenientem w niniejszej sprawie, kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „BIODANZA” dla towarów i usług należących do klas 16, 41 i 44.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zgłoszenie niemieckiego znaku towarowego nr 2905152 oznaczenia słownego „BIODANZA” dla towarów i usług należących do klas 16 i 41; zgłoszenie duńskiego znaku towarowego nr VA 199500708 oznaczenia słownego „BIODANZA” dla towarów i usług należących do klas 16, 41 i 44.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do części kwestionowanych towarów i usług oraz przyjęcie wniosku w odniesieniu do pozostałych towarów w nim wymienionych.

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania, stwierdzenie nieważności kwestionowanej decyzji i oddalenie sprzeciwu w całości.

Podniesione zarzuty: Strona skarżąca podnosi dwa zarzuty w uzasadnieniu skargi.

Na podstawie pierwszego zarzutu strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 42 ust. 2 i 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie uznała, że strona skarżąca nie udowodniła, że wcześniejszy znak towarowy był rzeczywiście używany w państwie członkowskim, w którym wcześniejszy krajowy znak towarowy jest chroniony w zakresie użycia we Wspólnocie.

W drodze drugiego zarzutu strona skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza zasadę 22 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95, ponieważ Izba Odwoławcza nie wezwała strony skarżącej do przedstawienia wymaganego dowodu w ściśle określony sposób.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2010 r. — In ‘t Veld przeciwko Komisji

(Sprawa T-301/10)

(2010/C 260/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sophie in ‘t Veld (Bruksela, Belgia), (przedstawiciel: O. Brouwer i J. Blockx, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 maja 2010 r., sygn. SG.E.3/HP/psi Ares (2010) 234950, w przedmiocie odmowy udzielenia skarżącej pełnego dostępu do dokumentów oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi w trybie art. 263 TFUE o stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 4 maja 2010 r. o odmowie pełnego dostępu do dokumentów dotyczących negocjacji w sprawie nowej Umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podróbnymi, o który skarżąca wystąpiła na podstawie rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 (1)

W uzasadnieniu skargi, skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, decyzja Komisji narusza art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 ponieważ w sposób dorozumiany odmawia dostępu do szeregu dokumentów objętych wnioskiem skarżącej nie wskazując powodów odmowy dostępu.